

1. Bůh je můj hrad a já smím brát
z je - ho slov po - vzbu - ze - ní.
Před tvá - ří tvou jdu ce - stou svou
ve ví - ře, bez _____ vi - dě - ní.

2. Slovo pravdy / tvé ať navždy / mi dává, Bože, sílu, /
ať v úzkosti, / v pochybnosti / neztratím svoji víru.

3. V tvém slovu mám / zbraň proti tmám, / kde jinde bych
vzal světlo? / Co jiného / jména tvého / k oslavě by mne
vedlo?

4. Světlem slova / mi vždy znova / cenu spásy zjevuješ /
a z milosti / do věčnosti / časností mne provést chceš.

5. Nevěděl bych, / že smířit hřích / v tvé věčné radě bylo, /
kdyby zvěst tu / všemu světu / tvé slovo nezjevilo.

6. Mé srdce již / pro hříchů tíž / nemusí se tě báti, / vždyť ty
mi díš, / že odpouštíš, / že smím tě Otcem zváti.

7. Ty jsi náš hrad, / rač ponechat / nám světlo slova svého. /
V něm naděje / i spása je, / dar života věčného.

t: Christian Fürchtegott Gellert, Geistliche Oden und Lieder, 1757 /
Josef Batelka, Evangelický zpěvník, 1979

m: As Hymnodus Sacer, 1625 / Andachts-Zymbeln, 1655 / Evangelisches
Kirchen-Gesangbuch, 1950 / Evangelisches Gesangbuch, 1993